

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 września 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił T. Ł. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 2009 r. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wynoszącego, co najmniej 15 lat oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Organ rentowy do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych zaliczył okresy: od 20 listopada 1981 roku do

31 maja 1993 roku i od 1 października 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku, tj. łącznie (po wyłączeniu zasiłków chorobowych oraz urlopów bezpłatnych) – 11 lat 9 miesięcy i 11 dni. Do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych Zakład nie uwzględnił okresu od

1 stycznia 2019 roku do nadal, ponieważ pracodawca nie zgłosił ubezpieczonego jako pracownika zatrudnionego w warunkach szczególnych.

(decyzja – k. 41 plik III akt ZUS)

W dniu 30 września 2019 r. wnioskodawca T. Ł. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył od powyższej decyzji odwołanie wnosząc o jej zmianę i przyznanie skarżącemu prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu pełnomocnik wnioskodawcy podniósł, że odwołujący pracował w warunkach szczególnych w całym okresie od dnia 1 marca 2015 roku do 29 lipca 2019 roku.

(odwołanie – k. 3-4)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumenty tożsame jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 9-9 odwrót)

Na rozprawie w dniu 8 czerwca 2020 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Wnioskodawca oświadczył, że nadal nie rozwiązał stosunku pracy.

(stanowiska stron – e protokół (...):00:23 – 00:02:59 – płyta CD k. 24)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. Ł. urodził się w dniu (...)

(okoliczności bezsporne; wniosek – k. 1 – 4 plik III akt ZUS)

W dniu 30 lipca 2017 r. T. Ł. złożył wniosek o emeryturę pomostową. Wnioskodawca oświadczył, że pozostaje nadal w stosunku pracy.

(okoliczności bezsporne; wniosek – k. 1 – 19 plik III akt ZUS)

T. Ł. w okresie od dnia 18 czerwca 1979 r. do dnia 11 listopada 1981 r. był zatrudniony w Zakładach (...) w W..

(kopia świadectwa pracy – k.5 plik II akt ZUS)

Wnioskodawca jest zatrudniony w (...) Spółce Akcyjnej w Ł. od dnia 29 listopada 1981 roku do chwili obecnej. W świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 29 lipca 2019 roku zakład pracy wskazał, że wnioskodawca w okresie od 20 listopada 1981 roku do 30 kwietnia 1989 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach: prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych na stanowisku elektromontera

instalacji i przyrządów pomiarowych, stanowisko to jest tożsame ze stanowiskiem elektromontera instalacji i urządzeń elektroenergetycznych, Wykaz A Dział II poz.1 pkt.9 oraz w okresie od 1 maja 1989 roku do 31 maja 1993 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach: prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych na stanowisku elektromontera urządzeń rozliczających, stanowisko to jest tożsame ze stanowiskiem elektromontera instalacji i urządzeń elektroenergetycznych, Wykaz A Dział II poz.1 pkt.9

(świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych – k.23 plik III akt ZUS)

W kolejnym świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 29 lipca 2019 roku zakład pracy wskazał, że wnioskodawca w okresie od 1 marca 2015 roku do 30 września 2019 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach: prace elektromonterów bezpośrednio przy usuwaniu awarii oraz eksploatacji napowietrznych sieci elektroenergetycznych w warunkach prac pod napięciem na stanowisku elektromontera urządzeń rozliczających, ale wykonywał pracę elektromontera układów pomiarowych wielkiego odbioru wymieniony w załączniku nr 2 poz.17 ustawy o emeryturach pomostowych oraz w okresie od 1 października 2019 roku do nadal stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach: prace elektromonterów bezpośrednio przy usuwaniu awarii oraz eksploatacji napowietrznych sieci elektroenergetycznych w warunkach prac pod napięciem na stanowisku elektromontera urządzeń rozliczających, ale wykonywał pracę elektromontera układów pomiarowych wielkiego odbioru wymieniony w załączniku nr 2 poz.17 ustawy o emeryturach pomostowych.

(świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych – k.25 plik III akt ZUS)

T. Ł. legitymuje się stażem sumarycznym w wymiarze 40 lat, 1 m-cy i 28 dni, w tym 1 rok i 19 dni okresów nieskładkowych.

(okoliczności bezsporne)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Warunki nabywania prawa do emerytury pomostowej określa ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924 ze zm.), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Podkreślić należy, że ustawa o emeryturach pomostowych zastąpiła przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS określające zasady przyznawania emerytur w niższym wieku pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze nowymi regulacjami określającymi zasady nabywania wcześniejszych emerytur z tytułu tego rodzaju pracy. Najogólniej rzecz ujmując celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone. Ustawa ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania emerytury pomostowej do osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

(w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) rozpoczęły przed 1 stycznia 1999 r. (art. 4 pkt 5 ustawy). Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny emerytura pomostowa ma być „pomostem między dotychczasowym systemem z licznymi możliwościami przechodzenia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym i nowym systemem, w którym tego typu rozwiązania będą wyjątkiem” (uzasadnienie wyroku z dnia 16 marca 2010 r., K 17/09, (...) 2010 nr 3, poz. 21). Wskazany wyżej cel ustawy realizują w najbardziej widoczny sposób jej przepisy określające przesłanki nabycia emerytury pomostowej.

Zgodnie z art. 4 ustawy prawo do emerytury pomostowej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.,
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3,
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z art. 4 wynika, że jakkolwiek w świetle art. 4 pkt 2 i 5 w związku z art. 3 ust. 7 ustawy, do wymaganego przez ustawę stażu przypadającego przed dniem jej wejścia w życie, tj. przed 1 stycznia 2009 r., wlicza się okresy pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu zarówno art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jak i art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to właściwego ograniczenia do zamierzonego przez ustawodawcę kręgu osób uprawnionych do emerytury pomostowej dokonuje konieczność spełnienia przesłanki z art. 4 pkt 6. Wymaganie to spełnia zasadniczą funkcję eliminacyjną, ograniczając ostatecznie prawo do emerytury pomostowej do kręgu osób wykonujących pracę kwalifikowaną jako szczególną w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 przewiduje art. 49 ustawy według którego prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Przytoczony przepis zmienia wymagania konieczne do uzyskania emerytury pomostowej dla osób niespełniających warunku z art. 4 pkt 6 ustawy, zwalniając je z konieczności wykonywania po 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jednakże wprowadza w to miejsce wymaganie, aby ubiegający się o rozważane świadczenie spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Warunek ten został jasno wyrażony, wynika wprost z literalnego brzmienia art. 49 pkt 3 ustawy i jest zgodny z jej celem.

Należy podkreślić, iż jedynie łączne spełnienie wszystkich przesłanek uprawnia do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, III AUa 1664/12). Innymi słowy nie spełnienie jednej z przesłanek wymienionych w art. 4 cytowanej ustawy pozbawia wnioskodawcę prawa do emerytury pomostowej.

W niniejszym postępowaniu niesporne było, iż wnioskodawca, który wiek 60 lat osiągnął w dniu 13 lipca 2019 r. r. udowodnił 40 lat, 1 miesiąc i 28 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca

nie spełnił warunków określonych w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych wynoszącego, co najmniej 15 lat oraz nie rozwiązał stosunku pracy z pracodawcą. Organ rentowy uznał za udowodniony łącznie okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 11 lat, 9 miesięcy i 11 dni.

Niespornym jest, że wnioskodawca nadal pozostaje w stosunku pracy w (...) Spółce Akcyjnej w Ł.. Tym samym już tylko z tego powodu nie mógł uzyskać prawa do emerytury pomostowej. Zgodnie bowiem z regulacją przywołanego na wstępie przepisu art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r., jednym z koniecznych warunków nabycia prawa do emerytury pomostowej jest rozwiązanie stosunku pracy. Z uwagi na brak spełnienia przesłanki z art. 4 pkt 7 odwołanie nie mogło zostać uwzględnione. Jak już wskazano wyżej, jedynie łączne spełnienie wszystkich przesłanek określonych w art. 4 lub 49 ustawy o emeryturach pomostowych warunkuje przyznanie świadczenia. Z uwagi na pozostawanie wnioskodawcy w zatrudnieniu brak było podstaw do zmiany decyzji organu rentowego. W tej sytuacji zbędnym było badanie ziszczenia się pozostałych wymogów warunkujących nabycie prawa do spornego świadczenia, tj. okresu pracy w warunkach szczególnych wynoszącego co najmniej 15 lat.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach ZUS.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy uznając odwołanie za nieuzasadnione, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy

06.07.2020 r.